

НАДА САРИЋ (1980)

ГЕНЕРАЦИЈА 1994-1998

ДРУШТВЕНО-ЈЕЗИЧКИ СМЕР IV-3

РАЗРЕДНИ СТАРЕШИНА – ДРАГАНА СТЕПАНОВИЋ

Како сам годину дана раније кренула у основну школу, тако сам и гимназију уписала са старијом генерацијом (1979) .

Од малена (од своје 6. године) почела сам да се бавим спортом, борилачком вештином - каратеом и још у основној школи постигла запажене резултате који су били пресудни за мој даљи животни пут.

Истовремено са припремама за упис у средњу школу добила сам и позив државног селектора за улазак у јуниорску репрезентацију Југославије у каратеу. То је била тотална прекретница у мом животу и ја сам кренула за својим сновима. Одазвала сам се позиву селектора, а истовремено радила пријемни за упис у гимназију. Нисам се много спремала за тај пријемни, али сам била високо котирана и уписала друштвено језички смер гимназије у Трстенику.

Поред спорта, који је био мој живот, обожавала сам језике, а са друге стране, књижевност и психологија су били саставни део живота у нашој породици, јер се увек много читало, разговарало и дискутовало.

Волела сам филозофију, код професора Радета Миљковића. Филозофија је предмет који сам изабрала и за матурски рад, нагласила бих и тему „Човек као морално биће“.

Волела сам француски који се у мојој породици и говорио, професор ми је био Јанко Свеншек.

Волела сам српски језик и књижевност, код професора Станојловића, сећам се и много прочитаних књига. Много својих радова сам читала испред одељења, то је био његов начин да истакне и награди оне који заслуже, а мени је створило још већу љубав према књижевности.

Психологија је била мени много блиска и волела сам је, затим латински, енглески и језици уопште, физичко и музичко...

Током гимназије, много сам одсуствовала због спорта.

Већ сам била члан карате клуба “Књаз Милош” и државне репрезентације. Путовала сам нон-стоп на такмичења, припреме, семинаре, у земљи и иностранству.

Искрено, није било ни мало лако саставити та два животна пута, иако сам се трудила да максимално испратим све што се од мене тражило.

Овде бих нагласила велику подршку мог професора физичког - Милете Смиљковића, који ми је својим саветима давао ветар у леђа.

По завршетку гимназије, одлучила сам да упишем Факултет спорта у Београду. Завршила сам спортску академију у Београду и специјализирала фитнес и рекреацију. Изабрана сам и за најбољег студента на прослави 25 година спортске академије (са просечном оценом 10).

У каратеу сам освојила преко 100 међународних медаља, од којих су ми најбитније титуле апсолутног шампиона Европе у борбама (Даблин, Ирска) и злато на Светском купу у борбама (Брисел, Белгија).

Тренутно сам тренер репрезентације Србије у борбама, као и тренер Карате клуба у Трстенику (где сам се вратила да живим и помажем деци и младима у свом граду).

Имам петогодишњег сина Видана у кога улажем пуно љубави, свог искуства и знања.

Члан сам женске невладине организације, удружења „Жене, спорт, друштво“ и максимално се ангажујем у борби против дискриминације жена и младих уопште у спорту, као и против било каквог насиља над њима.

